

Franciscus var en fugleven

Franciscus var en fugleven,
og hvor end broder Frans gik hen,
han fulgtes af en kvidder,
og Frans han plukked' bær på bær,
og spurvene de kom ham nær
og snupede hans bidder.

Så tillidsfulde var de små,
og ingen steder Frans ku' gå
i fred for sin eskorte,
de sad som blade på et træ
fra hovedet og til hans knæ,
så næsten Frans blev borte.

En vittig broder spurgte Frans
med blikket på hans munkekrans,
om der var æg i reden,
men Frans var selv af lune fuld
og sagde: "Ja, det sidste kuld
blev klækket her forleden."

Om jeg den lykke kunne få,
da ville jeg som munken gå
hver dag ud i det grønne
og fylde glad min vidjekurv
med bær til hver en lille spurv,
som derpå måtte skønne.

O, måtte jeg som fugletræ,
som broder Frans blandt skovens kræ,
få lov at gøre fyldest
og sammen med det glade kor,
der skov og mark og eng bebor,
tilsynges Gud min hyldest.